

A Brassói Ujlap előfizetési ára:

egész évre K 12.—
 félévre „ 6.—
 negyedévre „ 3.—
 egy óra „ 1.—

Egyes szám ára 4 fillér.

BRASSÓI UJLAP

P O L I T I K A I N A P I L A P .

Megjelenik vasár- és ünne-
 napok kivételével minden nap
 10-12 óráig délután 6 óráig.

Hirdetéseket felvesz a kiadó
 hivatal, Kapu-utca 45. szám.
 Hirdetések díjszabás szerint.

Szerkesztőség: K A P U - U T C A 45. SZ.
 TELEFON: 515.

Felelős szerkesztő: BUSZK BÉLA.
 Főszerkesztő: Dr. MATHEOVITS FERENC.

Kiadja: ÉGETŐ TESTVÉREK NYOMDÁJA.
 Kiadóhivatal: Kapu-u. 45. — Telefon-szám: 515.

A kivándorlás áldásai

II.

Küzdelem a kivándorlás ellen hazafias cselekedet. Mit ér azonban a küzdelem, ha pusztán szónoklatok és értekezések fegyvereivel döntjük el. A nép ma már cselekedeteket kíván. Ha hütlenségnek és hazafiatlanságnak nevezik a kivándorlást, ne szavakkal marasztalják itthon a népet, hanem adják meg neki a boldogulás ama eszközeit, melyek miatt hazáját, otthonát, családját elhagyva utra kel.

Én csak objektív igazságokat irok. Nemzeti életünkben rohamos a haladás, csak a nép marad meg annak az ősanagnak, melyet a magyar kultúra még mindig kőkorszakbeli kövületnek néz. A nép sok vármegyében csak birság és adóprés tárgya a hivatalos világ szemében. Joga, igazsága nincs. Ha van, drágán fizette meg. Szellemi élete fejletlen, az iskola nem nevel lelkébe kulturszükségletet. Legszebb tulajdonságait elfojtja az intelligens elemektől tapasztalt durvaság és lenézés. Itthon a nép, ismétlem, az adófizetés, közmunka és választások idején kívül semmi.

Amikor a kivándorlás áldásairól irok, a kivándorlás ellen irok, mert midőn rámutatok a szemmel látott eredményekre az Amerikát megjárt emberek szellemi és anyagi boldogulásában, rejtetten is, nyíltan is azt a kérdést vetem fel: ha Amerika boldogíthatja a dolgozó idegen százezreket, mért ne tudná boldogítani Magyarország hasonló módon a saját fiait?

Sajátságos átfarmálódáson megy át az a magyar paraszt, aki 8—10 évig mint amerikai polgár szórta veritékét a szénporos utakra. A ruhaviselete lényegtelen. Urias a külső megjelenése, a jelleme, a belső világa azonban fajmagyar, parasztjelleme maradt angolos csiszolásban. Egyenesebb a homloka, nyíltabb a tekintete, bátrabb a szava, választékosabb és cikornyátlanabb a kifejezése. Kötelességteljesítésében pontosabb lett, a munkát jobban megbecsüli, a telet nem alussza át többé, mint a magyar parasztok országszerte örökölték. Öröm szóba állani egy olyan magyar paraszttal, aki egy kissé már megkopott szervezetében az amerikai gépeken és szerszámokon. Mennyi ter-

mészetes intelligenciára képes egy magyar paraszt! Ilyenkor látjuk.

De ennek a szellemátalakulásoknak megvannak Amerikában a maga edzett, fajszerető munkásai.

Ha kidobok az ablakon egy buzaszemet, a következő pillanatban már marakodnak rajta a verebek.

Amerika éhes, toladó verebei is fölennék a magyar tiszta buzát, ha nem volnának ott igazi emberszerető magyar vérek, akik két kézzel fogadják a népet, kiket tőlünk a sors a tengeren átso-dort.

Az amerikai papság oly magasztos missziót teljesít a kivándorlottak szellemi életének kicsiszolásában, hogy azt eléggé méltányolni nem is tudjuk. Minden amerikai magyar legalább is 3—4 egyesületnek a tagja. Itt az egyesületben, a szoros összetartás műhelyeiben köszörülük vasárnaponként a legszebb és legértékesebb gyémántot: a magyar lelket. Az egyesületek vezetői mindenütt a papok. S azt a tiszteletet, szeretetet, mit az amerikai magyar az idegenben lelkébe szedett, itthon sem felejt el. Sőt vallásos kötelességében is minden tekintetben a legelső s az egyházért hozott áldozataiban generozus.

Évekkel ezelőtt Amerikát Európa mosókonyhájának tartották. Európának minden szennye ott gyülemlett össze. Rossz általánosítás. Az intelligens elemek gazemberei, csalói, sikkasztói ott is fekete lelkűek maradnak. A magyar paraszt azonban kimegy fehéren — és fehérebben jön vissza!

Insulanus.

Belpolitikai hírek.

A kormány úgy látszik, mindenáron szeretné elterelni a figyelmet a Désy perről s azért mindennel próbálkozik. Összehívta febr. 24-ére a képviselőházat, mely ugyan csak formális ülés lesz, mert csupán a megüresedett alelnöki állást tölti be s némi formásokat intéznek el. A legközelebbi ülés csütörtökön lesz, mikor a tanítók fizetéséről szóló törvényjavaslat kerül tárgyalás alá. Hir szerint az ellenzék is — tekintve, hogy a kitiltások lejártak — megjelenik az ülésen, de a tárgyalásokban aktív részt nem vesz. Még a választójogi bizottság munkapárti tárgyalásai se érdeklik az országot, dacára, hogy bizonyos koncessiókat emlegetnek, mert Lukács és Tisza a nemzet előtt nem jöhetnek tekintetbe, míg a provokált harcot be nem fejezik.

A nap szenzációja egyébként Andrassy nyilatkozata Tiszáról arra nézve, hogy Lukács-Désey affér vitessék a ház elé. Andrassy ezt először szükségtelennek tartja, de főleg teljesen meddőnek is, mert egyrészt a parlament nem kényszerítheti a tanukat valomásra, másrészt, mert akkor természetszerűen nehéz helyzetbe kerülne a munkapárt sok tagja, mint egykor Franciaországban, mikor Rouvier odakiállította pártjának: az illető felháborodó képviselő ur se ülne a házban, ha nem fogadta volna el a pénzt.

A bécsi lapok egyébként élénken tárgyalják a Lukács-Désey affért s hol titokban, hol egész nyíltan már is kormányválságról beszélnek, sőt az utódot is emlegetik vagy báró Burián, vagy báró Hazay személyében, kik a küzdelmen kívül álló politikusok.

A Neue Freie Presse nyíltan is mondja, „hogy ennek a pörnek illetően befejezése tántorgó sebet ütött a Lukács kabinetten s azt hiszem, hogy ebbe a sebbe bele is fog pusztulni“.

A Fremdenblatt, mely pedig tudvalevőleg közel áll a koronához azt írja: „A kormánypártban szivesebben látnák, ha Lukács László elhatározná magát a pör megindítására, mert az ország teljes elfordulását a kormánytól csak a pör gyors lefolyása és a vádak tisztázása akadályozhatná meg“.

Mindenesetre tény az, hogy im már nemcsak az ország közvéleménye, de a külföld is elítéli Lukács eljárását s így bizonyos, hogy a kérdés teljes tisztázása alól nem vonhatja ki magát, legfeljebb ha előbb levonja a konzekvenciát s megy békével, mi a legjobb volna...

* * *

A szövetkezett ellenzékét ugyan most a Désy-pör kötötte le, mégis — hir szerint — az intéző bizottság legközelebb a Kossuthpártkör helyiségében értekezletet tart.

A nemzet köréből pedig egyre hangsúlyosabban szólal meg a közvélemény a kormány ellen. Így újabban Karcag, Pancsova s a pozsonyi kereskedelmi és iparkamara tiltakozott a kormány választójogi tervezete ellen.

* * *

Az általános sztrájk egyre jobban fenyegető szele a főváros vezetését is arra kényszerítette, hogy a sztrájk eshetőségeivel foglalkozzék s arra az esetre biztosítsa a főváros nyugodtságát minden tekintetben. Az értekezleten az egyes élmezési szakmák vezetői tették meg jelentéseiket, mit az értekezlet megnyugvással vett tudomásul.

A munkásság szervezése is egyre nagyobb arányokban folyik s nagyon félős, hogy a kormány renitens magatartása miatt sokkal nagyobb hullámokat vet, mint azt előre gondolni lehetett s akkor a nemzet issza meg a levét.

Külpolitikai hírek.

Érdekes jelenség gyanánt konstatálhatjuk, hogy a külpolitikai helyzetben a balkán-török háború egyre jobban veszít aktualitásából s egyre nagyobb nyugtalanságot okoz a román-bulgár konfliktus. Jeleztük már, hogy a nagyhatalmak készek közvetíteni a békét Románia és Bulgária közt. Bulgária örömmel is ragadja meg az alkalmat, mert erősen bizik abban, hogy a nagyhatalmak közbelépésével olcsóbban szabadul ki a hínárból. Annál ellenségesebb szemmel fogadja a nagyhatalmak készülődését Románia, bár ott sem zárkoznak el egészen a nagyhatalmak közvetítésétől, ha azok Románia érdekeit képviselik.

Ez tehát nagyon is akut függő kérdés, melynek megoldása annál nehezebb, mert a hármasszövetség eddig is exponálta magát Romániáért s most is teljesen jogosnak tartja Románia követeléseit.

A nagyhatalmak követői még folytatják londoni tárgyalásaikat, bár hangok hallatszanak arról is, hogy egyik nagyhatalom céltalannak mondja a további tárgyalást.

Az albán kérdés is még nagyon elintézetlen. Oroszország a balkán szövetségesek javára van érdekelve, míg a monarchia tekintetben határozottan ragaszkodik ahhoz, hogy a jövőndő Albánia minden tekintetben egy életképes független állammá legyen.

Ez érdeke a monarchiának már az Adriai tengerpart miatt is s ezért Skutarit semmi áron sem hajlandó átengedni Montenegrónak még abban az esetben sem, ha Montenegrónak sikerülne azt elfoglalni.

A nagykövetek reuniója is érzi ezt a kritikusan pontot s éppen ezért akarja ezt a kérdést megoldani, mert biztos tény az, hogy e kérdés tisztázása nélkül a külügyi helyzet tisztázásáról szó sem lehet. A reunió maga nagyon bizik abban, hogy Oroszország holmi szerb s montenegrói érdekekért nem fogja veszélyeztetni az európai békét, viszont be kell látnia, hogy a Monarchia e kérdésben annál kevésbé engedhet, mert saját érdekeit veszélyeztetni engedékenysége által.

* * *

A Galliopoli-félszigeten erős harcok dúlnak. A táviratok ugyan bolgár győzelmekről beszélnek, de ezek nem egészen hitelesek. Tény az, hogy az elkeseredés mindkét részen igen nagy s döntés a napokban várható.

* * *

Németországot élénken foglalkoztatja a centrum párt legújabb győzelme, mellyel Németországra örökké árnyat vető jezsuita törvényt eltörölte.

A centrum párt törvényjavaslata így hangzik: 1. szakasz: a Jézustársaság rendjére vonatkozó törvény megszűnik. 2. szakasz: az említett törvény 1. szakaszának végrehajtására és életbeléptetésére kiadott rendelkezések érvényüket veszítik. 3. szakasz: A jelenlegi törvény kihirdetése napján lép életbe.

Érdekes jelenség, hogy a centrum párt javaslatát a szociáldemokraták is magukévá tették s a jezsuita törvény eltörlése mellett szavaztak.

Most abban bizakodnak a nemzeti liberálisok, hogy a császár nem erősíti meg a javaslatot, bár ezt alig tehetjük fel arról a Vilmos császárról, ki nem régiben oly hatalmas beszédet mondott a kereszténység védelmére. Mindenesetre nagy szégyen foltot mos le Németországról e javaslat életbe lépése.

A papság és a fizetésrendezés.

Alig van község már, ahol a pap fizetése körül kisebb, nagyobb zavarok ne volnának. Visita-Canonica pörök, a terményeknek pénzértékben való számításából eredő pörök, szolgálmányokból eredő pörök, elhanyagolt hátráléki pörök, párbér exekúciók, stóla-fizetés veszekedések, anyakönyvi kivonatok díjainak lealkuvásai stb. stb. napirenden vannak. A helyzet már a teljes felforduláshoz áll közel és türehetetlen. És ha más társadalmi osztályok a legradikálisabb eszközökhöz fogtak a korgó gyomor követeléseinek kielégítésére, itt már az idő, hogy a papság anyagi helyzetének a kor követelményei szerint való igazságos rendezését, minden országos közérdekű dolog felett, elsőrendű szükségletté tegye.

A kor eljár felettünk és ha most nem állunk talpra és „követelünk,” a legközelebbi jövőben az ország sorsának intézésében kialakuló egyház és papság ellenes áramlat erősödése, késővé, vagy legalább is nehézkessé teszi a kérdés kívánatos megoldását.

Körbejár újságok hasábjain, folyóiratok essayiben a szociálpolitikus Ketteler jeliséje: „Pro Deo et populo.” A papság megérti az egyház e modern jellegű demokratikus programját, mélyen érzi hivatásának előkelőségét és felelősségét; a népért él, a népért dolgozni minden téren. Ismerjük a kialakuló viszonyokban a küzdő társadalmi erők elhelyezését és jelentőségét, melyben a nép tömegereje fog érvényesülni az erkölcsi és intellektuális erők felett. Tehát mindent a népért, mert ebben van még a tömegelő mellett erkölcsi erő és vallásos alap. Nem csak idealizmus már a híres püspök jeliséje, hanem reális program. És nem tagadható, hogy a papság részint idealizmusból, részint a reális program megértésének gondolatától vezetve saját szoros hivatásán felül még a népélet minden vonatkozásában szerepet játszik, vezet és irányít, e működésben oly akadályokba ütközik, amelyek minden nemesebb intenció, minden lelkesebb munkakedv lelohasztására, a tevékenység bénítására és az eredmény meddőségére vezetnek.

A nagy koncepciójú társadalmi program megvalósításának legfőbb akadálya: a papságnak anyagilag közvetlenül függő viszonya a néptől. A nép nem tudja még most sem értékelni a kulturmunkát. Nincs még hozzávaló intelligenciája. Így történik meg aztán az, hogy a népért létesített legáldásosabb intézményeket, egyleteket, köröket, szövetkezeteket csak a legnagyobb erőmegtévesztéssel vagyunk képesek alakítani és fenntartani. Arról pedig, hogy a nép méltányolva a papságnak saját hivatásán kívül eső munkáját, anyagilag külön is rekompenzálna — szó sem lehet. Sőt, ha a társadalmi tevékenység mezejéről, az egyesületi helyiségből, a különböző tiszteletteljes közgyűlés — elnöki és előadói pódiumáról az ebédülő asztalához ül a pap — mert hiába, csak a papnak is ennie kell, hogy éljen — akkor aztán a saját anyagi gondjai nyomják, a kenyér ize is keserűvé válik, mert félve gondol arra az időre, midőn a nép elé kell állania és nyomorúságos párbérét beszélnie. Nem újság, de szomorú való, hogy a párbérszedés, a lukmaszedés, a főbíró, a járásbíró, végrehajtó, kisbíró és a dob sokszor az a lealázó, reális keret, melyben a papság előkelő tevékenységének mozognia kell. Ez a keret pedig a nép bizalmának, szeretetének és hűségének megnyeréséhez igen rossz-

szul fest. Mit szólna a körjegyző, körorvos, az állatorvos, stb., ha lajstromot kellene vezetnie a Piripócson és azon túl lakó párok-ról? ki fizette meg a kukoricát? ki nem hozta meg a csibét? ki hozott vizes bort? ki dohosat? ki penészeset? ki hozta meg a fél itce zsirt? a két marék tökmagot? stb.

És amin egész világ hasát tartva röhög, az tény, az való a pap életében. A szociáldemokrácia az 1891-ben kodifikált erfurti programjában a munkásság védelmére követelte a „truckrendszer” vagyis a ferményekben való fizetés eltörlését és a célt el is érte Németországban. A papság meg mindig csak a nyolcadossal, az itcével kezében járja be a padlás és pincelyukat.

Sokan az anyagi dotáció szempontjából jobbnak találják az elavult párbér rendszert, mint a készfizetést. Helytelen felfogás. Tessek mindenkinek készpénzben annyit adni, amennyiből állásának és pozíciójának megfelelően élhet. Ha egy-egy község nem bírja el, autonómiailag kell kiegészíteni a jövedelmet vagy megszüntetni a plébániát és más anyaegyház filiálisaként kezelni káplánnal. Igaz ugyan, hogy ez visszafejlődés lenne egyházi szempontból talán kifogásolható felfogás, de ultima ratio-ként még mindig helyesebb megoldás, mint a mostani, sokszor képtelen helyzet. Hogy pozitív formát is adjak a már eleget el- és kicsépett, de mindig aktuális témának, szükségesnek tartom az általános elvek és szempontok figyelembevételével körülbelül a következő pozitív szempontok érvényesülését a papság fizetése rendezésében:

A fizetésrendezést a katolikus autonómia végezze. (Persze feltételezem, hogy az annyira szükséges kath. autonómia törvényjavaslat — minthogy hercegprimásunk is van már — még ez évben törvényvé válik.) A fizetésrendezés alapelveitől szolgálhatna a fizetésnek készpénzben történő megállapítása a viszonyokhoz mérten, vagy Visita-Canonica alapján, vagy új megállapodások szerint. A fizetés nem lenne külön mint papi dotáció kivétel, hanem a kultuszadó keretében. A fizetés fokozatokat állapítana meg a hívek számarányának, a községben szükséges reprezentációnak, (járás központok, etc.) és a papi személy pozíciójának, hierarchikus állásának tekintetbe vételével. A káplánok minimális készpénzfizetése 1200 kor lenne. A korpótlékhoz minden lelkésznek volna joga; akkor nem állhatna elő olyan lehetetlen helyzet — mint a mostani tervezet szerint, — hogy a kongruakiegészítéses papnak több volna a fizetése, mint a minimumon felüli fizetéses lelkésznek. A korpótlékhoz szükséges összegeket nem az állam utálna ki direkt, hanem a felekezeteknek nyújtott általános segélyként szolgáltatná át az autonómia pénztárába. A katolikus hívek kisebb százalékban megadóztathatók volnának a papság nyugdíjalapjára. Ha minden adófizető kath. hívó csak egy néhány fillért fizetne évenként erre a célra, esetleg a templompénztár is ugyanannyit, egyszerre meg volna oldva a papság keserves nyugdíjgye is.

Nekünk lelkeskedő papságnak teljes öntudattal és szívós kitartással kell anyagi helyzetünk rendezésének ügyét felszinen tartanunk, mert aki hallgat, az jól érzi magát. Ezt tartja és méltán a közvélemény. Pedig éppen arra kell törekednünk, hogy a közvélemény már egyszer elismerje a mi anyagiilag képtelen helyzetünket és más felfogás érelődjék meg benne a papság anyagi hely-

zetének megítélésében. A közvélemény ezután gyorsabban is érleli meg a savanyu és keserű gyümölcsöt édessé.

Egy öreg plebános.

NAPIHIREK.

Nem félünk a jezsuitáktól, de küzdünk minden kivételes törvény ellen.

Ezt a határozott, férfias szót Hoffmann német szociáldemokrata képviselő mondta abban a beszédében, melyben pártja nevében is kijelenti, hogy a kath. centrum párt törvényjavaslatát megsza-
vazzák mint egy ember, de küzdünk minden kivételes törvény ellen.

Álljunk itt meg, mert ez érdekes és szokatlan hang, mely fényt vet azokra a nagy harcokra, melyeket az emberiség jogaiért folytatnak az egyedek nap-nap mellett.

Krónikás szemem nem is tud megpihenni a centrum párt győzelmén, mely az 1872-iki sérelmes jezsuita-törvényt s különösen e törvényre vonatkozó későbbi rendelkezéseket eltörölte, de lekötötte a hang, mely egy szociáldemokrata képviselő ajkát hagyja el „nem félünk a jezsuitáktól, de küzdünk minden kivételes törvény ellen.”... szinte érzem egy új kor hajnalhasadását... Szinte ki-
érezem a szavakból két hatalmas világnézet lelkének megdobbanását, szinte megremegtetett e hang, az emberi jogok küzdemének hangja... szinte látom a jövőben azt a szép... fönséges... győzelmi... diadalmas ünnepet, mikor az éhes ember az égre tekint, mikor a jog és kötelességérzet együtt dolgoznak minden vonalon a nagy emberiség... az örök ember szabadságának kiépítésén.

Igy jut el fülemhez... lelkemhez e hang, Hoffmann beszéde... melyben nem látok éhes tömegeket... vérbe borult szemmel küzdeni ordítva, de látok nemes eszméket, nagy, fönséges ideálokat egymással szembenállni, melyek mellett eltörpül a gyöngye ember, kitér csak külső körülmény befolyásol s csak az embert látom... az örök embert... az igazságot kereső embert, ki jogot követel, mert igaza van, ki kötelességet ismer, mert érzi igazát...

A szocializmus, az emberi társulás és egyesülés az ember legtermészetesebb élet- és létfeltétele, az embernek legtermészetesebb ösztöne s legszentebb érzése, mely nélkül megélni nem tud, melyért küzd s melynek diadalában érzi létezését az örök igazságban való egyesülés által, hol legteljesebb a jog... hol a szabadság, az egyenlőség s testvériség szent érzése tölti be a lelket... tölti ki az örök életet... S ennek a vágyaknak s ennek a küzdelemnek kezdete a föld...

A szocializmusnak lehetnek bármilyen tulhajtásai, lehetnek bármilyen eltévedései az időben... de úgy érzem, hogy az eszmék tisztázása megteremti az időt, mely a jogárt való küzdelem diadalünnepén... a teljes jog elérésében egyesíti az egyedeket abban a legideálisabb szocialisztikus világnézetben, melynek vallás a neve.

E vágyat látom felcsillani a Hoffmann

beszédében, e vágyakozás sugárzik ki azokból a szavakból: „nem félünk a jezsuitáktól, de küzdünk a kivételes törvény ellen“.

Ez nyílt beszéd, melyet ki kellene függeszteni az utcák nyílt tereire... a kirakatba... bevésni az emberek lelkébe, mert ez nem — érzem — nem egy frázis csupán, de az az abszolút igazság, melyet a kereszténység állított fel!

Fiat justitia... legyen igazság... küzdjenek az eszmék, szent hevületek... igazságok egymással, hogy... fiat justitia, hogy győzzön az abszolút igazság... az örök... az elvülhetetlen... a halhatatlan...

Ezért tudok lelkesedni a centrum párt győzelmén... ezért repes lelkem öröm mámorban e szó hallatára: nem félünk a jezsuitáktól, de küzdünk minden kivételes törvény ellen, azért látom, érzem, sejtem, egy újkor hajnalpirkadását...

Ezért... ezért... (—)

Az Istentisztelet sorrendje f. hó 23-án, nagyböjt harmadik vasárnapján a plebánia templomban a következő: reggel 6. 7. 8. 9. és fél 12 órakeresztény mise. 10 órakeresztény szentbeszéd sorozat folytatása, utána litánia.

A „Brassói Katholikus Kör választmányi gyűlését 1913 február hó 23-án (vasárnap) este a 6 órai előadás után fogja saját helyiségében megtartani, melyre a tisztviselőket s a választmányi tagokat ez uton is meghívja az igazgatóság.

Áthelyezés. A m. kir. igazságügyminiszter Bernáth Imre járásbírói telekkönyvvezetőt Nagysinkről hason minőségben a brassói kir. törvényszékhez helyezte át.

A Brassói szabászati tanfolyam zárvizsgálója. A brassói szabászati tanfolyam zárvizsgálója február hó 23-án (vasárnap) d. e. 10 órakeresztény lesz a faipari szakiskolában. A vizsgára az érdeklődőket, de különösen a brassói szabótársulatot ez uton is meghívja a vezetőség.

Brassó-vármegye központi választmánya 1913 év március hó 3-án délelőtt 11 órakeresztény az alispáni hivatalban ülést tart. Tárgya: Az összeíró küldöttségek megválasztása és kiküldetése.

Kinevezés. Dr. Kenyeres Arthur helyb. gyak. orvost hazánk legnagyobb és legelőkelőbb intézete, az Első Magy. Ált. Bizt. Társaság f. hó 11-én Budapesten tartott igazgatósági ülésének határozata értelmében nevezett intézet brassói társasági orvossá nevezte ki.

Romániában kitüntetett szász lelkész. Bukarestből írják: Honigberger Rudolf buk. szász lelkészt a román király „Románia csillaga“ lovagkeresztjével tüntette ki. A kitüntetést Honigberger Mihály itteni ny. számtanácsos fia.

Táviratok.

Budapest, febr. 21.

Az egyesült ellenzék intéző bizottsága elhatározta, hogy a képviselőház hétfői ülésén részt vesz, de minden aktív részvételtől tartózkodik s csupán arra szorítkozik, hogy egy memorandumot olvasson fel, mely után egy tömegben elhagyja a termet.

Ugyancsak a Lukács-Désy afférben szándékszik az ellenzék proklamációt intézni a nemzethez.

Kossuth és Szerényi nyilatkoznak, hogy ők a szén és duzzasztók ügyében teljesen korrektül jártak el.

Budapest febr. 21.

A munkapárti képviselőház által kiküldött választójogi bizottság ma folytatta tárgyalásait. Blanár Béla azt indítványozza, hogy a szavazás még a törvényhatósági joggal felruházott városokban se legyen titkos. Ilyen értelemben szólalt fel Szász Károly is.

A miniszterelnök válaszában kijelentette, hogy ő ugyan nem hiva a titkos szavazásnak, de attól még sem zárkozhatik el, mert nem akar az ipari munkásság érdekeivel szembehelyezkedni. Kéri, hogy a titkos szavazásra vonatkozó szakaszokat Fiumére és terjeszék, ki amit a bizottság elfogad.

Végül a bizottság úgy általánosságban mint részleteiben elfogadta a választójogról szóló törvényjavaslatot. Bécs, febr. 21.

A hatalmak most azon fáradoznak, hogy békes megoldást találjanak Románia és Bulgária közt. Ha ez nem használna, úgy presszióhoz fordulnak. Nem igaz az a hír, hogy békebiroul Oroszország s Itália kérettek volna fel. Bukarest, febr. 21.

A kormány tiltakozik, hogy a nagyhatalmak pártfogását kérje. A kormány egyébként ma véglegesen döntött Románia válaszára a nagyhatalmak közbelépését illetőleg.

Mexiko, febr. 12.

Az utolsó ütközetben 3.000 halott volt és 7.000 sebesült, nagyobbára asszonyok és gyermekek.

A kár több millió dollár. Maderó sorsáról az új miniszterium dönt, melyet most neveztek ki. Az elnökség-re Diazot kandidálták.

300 politikai foglyot szabadon bocsátottak csupán Maderó marad fogva.

Páris, febr. 21.

Delcasse-nek pétervári nagykövetté történt kinevezését igen rokonszenvesen fogadják úgy Franciaországban mint Oroszország udvari és politikai köreiből. Delcasse jövő héten foglalja el új állását.

Athén, febr. 21.

A törököknek a Devranca mellett táborozó görög sereg elleni támadás a rosszul ütött ki, mert nagy veszteséggel visszaverték őket.

Római hírek beszélik, hogy a hármasszövetségben kedvező fordulat állott be Görögország javára, mely úgy Görög- mint Törökországot kielégíti.

Centa, febr. 21.

Egy ismeretlen hajó a Gibraltár szorosban lángokban áll.

Pontos kiszolgálás!
Hibátlan munka!
OLCSÓ ÁRAK!

ÉGETŐ TESTVÉREK

Kifogástalan munka!
:: Izléses kivitel! ::
OLCSÓ ÁRAK!

☐
Telefon: 5-15.

☐
Telefon: 5-15.

KÖNYVNYOMDAI • MŰNTÉZETE.
BRASSÓ, KAPU-UTCA 45. SZAM

A Brassói Ujlap kiadóhivatala

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy *könyvnyomdánkat* Kolostor-utca 29. szám alatti helyiségéből *Kapu-utca 45.* szám alá helyeztük át. — Egyuttal szíves tudomására adjuk, hogy ujjonnan felszerelt nyomdánkat új gépekkel és modern betűkkel bővítettük, minélfogva azon kellemes helyzetbe jutottunk, hogy minden a nyomdaiparhoz tartozó munkákat *a legrövidebb idő alatt, elegáns, modern és hibátlan kivitelben, a legolcsóbb árak mellett* állíthatjuk elő. Üzletkörünk kiterjed az összes nyomtatványokra, úgymint: ipari és kereskedelmi nyomtatványok: üzletimérlegek, levélpapírok, számlák, értesítések, körlevelek, prospektusok, árjegyzékek stb., névjegy- és cégkártyák, esküvői- és bál meghívók, gyászjelentések, falragaszok, valamint bármilyen művek és egyéb kiadványok modern kivitelben való elkészítésére. Izléses, tiszta és hibátlan munkáról, szolid árakról, valamint előzékeny és pontos kiszolgálásáról mélyen tisztelt megrendelőinket előre is biztosítjuk. — A nagy-
érdemű közönség szíves pártfogását kérjük, tisztelettel

Égető Testvérek.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A Brassói Népszövetségi Takaré- és Hitelszövetkezet a kis emberek takarékpénztára.

Brassó, Kolostor-u. 23. I. emelet.

Egy üzletrész ára 30 korona,
ami 20 filléres részletekben
3 év alatt törleszthető. — —

Elfogad kis takarékbetéteket
Kölcsönt nyújt előnyös fel-
tételek mellett. : : : :

Nyitva minden szerdán és szombaton d. u. 4 órától 6 óig